

MRF 2022.196

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 28. juni 2022, j.nr. 20/00048

Ikke medhold i klage over Aarhus Kommunes screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at etablering af et 2.420 m² kunstgræsareal ikke krævede miljøvurdering, idet manglende partshøring af naboer om supplerende støjberegning ikke fandtes konkret væsentlig.

Aarhus Kommune traf i oktober 2019 VVM-screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at etablering af et af et 2.420 m² kunstgræsareal, inkl. en 970 m² goal-station, ikke var omfattet af krav om miljøvurdering og VVM-tilladelser. Kunstgræs anlægget skulle afgrænses mod vest, nord og øst af en 3-4 m høj støjvold lavet af jord og skulle erstatte en tidligere eksisterende uoplyst græsbane. Af screeningen fremgik det, at der var indarbejdet tiltag for at sikre, at lyspåvirkningen af boligområdet blev minimeret, og at den lodrette belyningsstyrke var under det anbefalede niveau ved boligområdet. Afgørelsen blev i november 2019 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af flere omboende. Klagerne gjorde gældende, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad havde vurderet projektets karakteristika, placering og potentielle påvirkning på miljøet, at kommunen ikke i tilstrækkeligt omfang havde vurderet, om projektet kunne forventes at få væsentlige indvirkninger på allerede eksisterende og godkendte arealanvendelser, og at kommunen ikke havde partshørt tilstrækkeligt. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) begrænsede sin prøvelse til klagepunktet vedr. manglende partshøring og screeningsafgørelsen. Nævnet lagde til grund, at kommunen i forbindelse med screeningsafgørelsen havde partshørt klagerne over den oprindelige ansøgning fra juli, men ikke havde partshørt om de supplerende oplysninger om støjberegning og støjafskærmning, som kommunen modtog i oktober 2019. Nævnet fandt, at de supplerende oplysninger var til ugunst for klagerne og af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Nævnet henviste til, at det fremgår af screeningsafgørelsen, at den nye støjberegning er udarbejdet på grund af en fejl i kortgrundlaget ved den tidligere beregning, og at kommunen i screeningskemaet har lagt vægt på, at den nye støjberegning viser, at der ikke er en øget påvirkning i

målepunkterne, og at målepunkterne ligger mellem 34 og 45 dB samt at forlængelsen af den østlige støjafskærmning vil dæmpe støjen yderligere. Kommunen burde derfor have foretaget partshøring af klagerne over den nye støjberegning, inden screeningsafgørelsen blev truffet. Nævnet fandt dog, at denne mangel var konkret uvæsentlig og derfor ikke medførte ugyldighed, da klagerne i deres høringssvar til kommunen på baggrund af de oprindelige støjberegninger havde anført, at støjen med 45 dB vurderedes som temmelig høj og ikke hjemmehørende i et boligkvarter, og at klagerne havde haft mulighed for at fremføre deres synspunkter i forbindelse med klagesagen, hvor klagerne fortsat på baggrund af den nye støjberegning ligeledes havde anført, at støjniveauet på 45 dB er for højt i forhold til de af Miljøstyrelsens fastsatte grænseværdier. Vedrørende de andre projektændringer fandt nævnet, at klager under alle omstændigheder i forbindelse med klagesagen havde haft mulighed for at fremføre deres synspunkter for disse, og at kommunen i sine bemærkninger til klagen havde forholdt sig udtrykkeligt hertil. For så vidt angik selve screeningsafgørelsen fandt nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering. Nævnet lagde herved bl.a. vægt på, at der vil blive gennemført støjdæmpende foranstaltninger, at anlægget ville blive etableret med riste ved ind- og udgange for at forhindre et væsentligt tab af granulat fra banen, og at LAR-løsningen med nedsivning fra terræn gennem et muldlag betyder, at drænvand renses for bl.a. zink, hvilket ville blive fastsat i forbindelse med byggesagen og nedsivningstilladelsen vedrørende LAR-anlægget. Afslutningsvist bemærkede nævnet, at det i VVM-screeningen indgik, at projektet indgår i det samlede idrætsanlæg, men at dette ikke medfører kumulative indvirkninger på miljøet.

Kommentar: Afgørelsen illustrerer, at VVM-screening er omfattet af forvaltningslovens almindelige regler om partshøring, og det forekommer i dette tilfælde korrekt, at den manglende partshøring af de supplerende støjberegninger ikke fandtes konkret væsentlige. Det er derimod problematisk, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet i forhold til screeningsafgørelsen uden nærmere begrundelse lagde

MRF 2022.196

vægt på, at der ved etableringen af anlægget skulle udføres støjdempende foranstaltninger, hvorved en væsentlig indvirkning ville blive undgået. Problemet er, at screeningsafgørelsen ikke er en godkendelse af projektet og derfor heller ikke kan indeholde vilkår. Dertil kommer, at VVM-reglernes formål netop er, at der gennemføres en forudgående miljøvurdering af et projekt, når projektet kan have væsentlige indvirkninger på miljøet, så der på oplyst grundlag kan træffes beslutning om de vilkår, der skal gælde for projektets udførelse, jf. miljøvurderingslovens § 27, stk. 1. Dette formål risikerer at blive omgået, hvis den væsentlige indvirkning afværges ved iværksættelse af særlige foranstaltninger, og dette gælder principielt set, uanset om foranstaltningerne måtte være indeholdt i byherrens ansøgning eller først tilføjes på et senere tidspunkt. Om problemstillingen se uddybende Haugsted: TjM 2018, s. 3. Fra nyere klagenævnspraksis kan henvises til MAD 2021.81 Mfk, **MRF 2021.218 Mfk** og **MRF 2021.237 Mfk**. På tilsvarende vis forekommer det problematisk, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet i forhold til afledningen af overfladevand fra anlægget afviste, at det var en mangel ved screeningsafgørelsen, at krav til håndtering af granulat og drænvand først fastsættes i forbindelse med en senere byggesag og nedsivningstilladelse vedrørende den "LAR-løsning", der indgik i projektet.

Ikke medhold i klage over afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for etablering af et kunstgræsareal med en goal-station i Aarhus Kommune

20/00048

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over Aarhus Kommunes afgørelse af 14. oktober 2019 om, at etablering af et 2.420 m² kunstgræsareal, inklusiv en 970 m² goal-station ved [A1], 8260 Viby, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. november 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet i en samlet klage af flere omboende, der er repræsenteret ved advokat (klagerne).

Klagerne har navnlig anført, at

- kommunen ikke i tilstrækkelig grad har vurderet projektets karakteristika og placering samt dets potentielle indvirkning på miljøet, herunder den trafikale påvirkning, støj og lyspåvirkning, påvirkning fra afledning af vand fra kunstgræsbanen og påvirkning af støjvolden,
- kommunen ikke i tilstrækkeligt omfang har vurderet, om projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på allerede eksisterende og godkendte arealanvendelser, og
- kommunen ikke har partshørt tilstrækkeligt.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Området

Projektet, som klagesagen vedrører, skal placeres i et boligområde i byzone på et eksisterende idrætsanlæg, der omfatter parkeringsplads, klubhus, flere 11 mands fodboldbaner samt tennisbaner, og udgør ca. 7.6 ha. Idrætsanlægget ligger inden for kommuneplanramme 120306RE, hvor området anvendes til rekreative formål i form af idrætsanlæg, og hvor der kun må opføres bygninger til idrætsformål. Der kan dog opføres eller indrettes en bolig i tilknytning til anlægget. Idrætsanlægget er ikke omfattet af en lokalplan eller byplanvedtægt. De tilstødende rammeområder er i kommuneplanen udlagt til boligformål. Idrætsanlægget grænser op til boligområder mod vest, nord og øst og [A2] mod syd.

2.2 Den påklagede afgørelse

Aarhus Kommune har den 14. oktober 2019 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at etablering af et 2.420 m² kunstgræsareal inklusiv en 970 m² goal-station ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af afgørelsen, at projektet omhandler etablering af en 2.240 m² kunstgræsbane med en goal-station på ca. 970 m², der skal lyses op med et lysanlæg på 125 lux placeret på otte 6 m høje lysmaster. Kunstgræsbanen afgrænses mod vest, nord og øst af en 3-4 m høj støjvold lavet af jord, som forlænges få meter langs den sydvendte langside. Kunstgræsbanen erstatter en eksisterende uoplyst græsbane.

Aarhus Kommune har i screeningsafgørelsen oplyst, at bygherre efter den oprindelige anmeldelse har foretaget ændringer i projektet. Den oprindeligt ansøgte flisebelægning udgår af ansøgningen. Endvidere er det oprindeligt ansøgte kunstgræsareal reduceret fra 3.600 m² til 2.420 m². Der er desuden foretaget en ny støjberegning, hvor de midlertidige klubhuse er fjernet, hvilket ikke vil øge støjpåvirkningen ved naboerne. Bygherren har med ændringen i projektet forlænget støjvolden, så den i den østlige side forlænges få meter syd forbi klubhuset, og afgrænser goal-stationen. Endvidere skal drænvandet fra kunstgræsbanen ikke afledes til et renseanlæg, men til et LAR-anlæg placeret inden for støjvolden ved kunstgræsbanen.

Det fremgår endvidere af screeningen, at trafikken i henholdsvis 2009 og 2019 er målt på [A3] foran projektområdet. Der skal etableres en chikane, hvor [A4] ender ud i [A3] for at sikre adgangen mellem [V1]'s arealer og det nye boldanlæg på [A5]. Ifølge Aarhus Kommune vil trafikken til området ikke udgøre en væsentlig ændring, da goal-stationen typisk vil bruges af nuværende brugere af idrætsanlægget. Desuden vurderes lyset fra arealet ikke at påvirke trafikken i væsentlig grad, da belysningsstyrken er mellem 10 og 5 lux ved [A3].

Af screeningen fremgår det tillige, at der skal anvendes et fokuseret LED-lys. Der er udarbejdet et lysnotat, som viser, at den lodrette belysningsstyrke fra de 6 m høje belysningsarmaturer på 125 lux på naboarealerne mod [A3] ligger mellem 59,0 – 2,08 lux aftagende væk fra banen. Dette medfører, at lysspildet i en afstand på 10 m fra banen ligger mellem 2,08 og 5,4 lux. Lysspild i boligområdet er i DS 12193 fastlagt til max. 10 lux. Afstanden fra nærmeste lysmast til skel ved nærmeste bolig er 15 m, og belysningen vil kunne ses fra en større del af lokalområdet. Det fremgår dog af screeningen, at der er indarbejdet tiltag, som sikrer at lyspåvirkningen af boligområdet er minimeret, og at den lodrette belysningsstyrke er under det anbefalede niveau ved boligområdet. Kommunen har derfor vurderet, at etablering af lysmasterne ikke vil have en væsentlig påvirkning på området.

I forhold til støjgener fremgår det af screeningen, at der er foretaget en ny støjberegning, på grund af en fejl i kortgrundlaget, da der i første beregning indgik to bygninger, som i mellemtiden er fjernet på bygherrens egen grund. De nye beregninger viser, at der ikke er en øget påvirkning i målepunkterne, og at støjniveauet i målepunkterne ligger mellem 35 og 45 dB. Støjen fra baneanlægget forventes ikke at være højere end den støj, der i forvejen er fra de eksisterende baner. For at reducere støjniveauet, så det maksimalt er 45 dB ved nærmeste bolig, er der indarbejdet tiltag i projektet. Der opføres en støjvold, hvilket medfører, at støjniveauet på naboarealer sænkes, når arealerne inden for projektområdet er i brug. Det fremgår endvidere, at Kommunen har på ovenstående baggrund vurderet, at støjniveauet ikke forventes at have en væsentlig indvirkning på miljøet. Afgørelsen indeholder derudover en opsummering af de høringssvar Aarhus Kommune modtog i forbindelse med den offentlige høring. Heraf fremgår det, at den generelle konklusion af de høringssvar der blev fremsendt i forhold til støj er, at støjen vurderes som temmelig høj og ikke hjemmehørende i et boligkvarter med et niveau på 45 dB sammen holdt med, at træningstiden strækker sig frem til kl. 21 på hverdage og til 18.45 i weekender. Det giver op mod 85 timers mulig brug af banen om ugen. Der forventes at især støj fra skudøvelser vil være generende.

Det fremgår desuden af screeningen, at projektområdet ikke ligger i et sårbart område eller i et område med særlig drikkevandsinteresse (OSD), men inden for indvindingsopland til Viby Vandværk. Der gælder derfor ifølge Aarhus Kommune de samme krav for at anvende og nedsive drænvand fra terræn på arealet, som for områder inden for OSD. Det fremgår, at området på nuværende tidspunkt ikke er drænet, og at arealet ikke indgår i et kloakopland. Aarhus Vand har meddelt bygherre, at de ikke kan modtage mere drænvand på fællesledningerne. Ved etablering af kunstgræsbanen vil der opstå affald i form af granulat og drænvand. Projektet vil blive etableret med riste ved ind- og udgange for at hindre et væsentligt tab af granulat fra banen, herudover fremgår det, at der vil stilles krav i byggesagen. Ifølge kommunen vurderes projektet ikke at medføre en væsentlig indvirkning af grundvandet, da drænvandet fra projektet ledes til et LAR-anlæg, hvor der sker nedsivning af drænvand fra terræn gennem et muldlag. Drænvandet renses for zink og miljøfremmede stoffer, som kan udvaskes fra kunstgræsbanen.

Aarhus Kommune har om påvirkningen fra andre lignende aktiviteter i området (kumulative forhold) i screeningen bemærket, at projektet indgår i et samlet idrætsanlæg, hvor der samtidigt kan foregå aktiviteter på de øvrige baner. Der ligger desuden en græsbane nord for [A6], som ikke er belyst. Da kunstgræsbanen indgår i idrætsanlægget i dag, er det kommunens vurdering, at påvirkningen ikke er væsentligt øget.

Aarhus Kommune har ved vurderingen af, at projektet ikke vil få en væsentlig indvirkning på miljøet og derved kan gennemføres uden miljøvurdering og tilladelse samlet set lagt vægt på, at projektet kun har en lokal indvirkning og indgår i et område som i dag bruges som græsbane på et eksisterende idrætsanlæg, at der i projektet er indarbejdet tiltag, som sikrer at støj og lyspåvirkning af boligområder er minimeret og dermed ikke udgør en væsentlig påvirkning, at der er sikret bortledning af drænvand, som nedsivning fra terræn i et LAR-anlæg, så der ikke er en væsentlig indvirkning af grundvandet og at projektet ikke påvirker Natura 2000-områder samt flora og fauna opført på habitatdirektivets bilag IV.

Aarhus Kommune har anført, at projektet er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 13 a om ændringer eller udvidelser af anlæg i bilag 1 eller 2, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan være til væsentlig skade for miljøet (ændring eller udvidelse som ikke er omfattet af bilag 1). Kommunen har ved vurderingen lagt til grund, at

der er tale om en ændring af en eksisterende træningsbane udlagt i græs, som er omfattet af lovens bilag 2, punkt 10 b om anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringsanlæg.

2.3 Klagen indhold

Klagerne har den 27. februar 2020 og den 2. april 2020 indsendt supplerende bemærkninger.

Klagerne har anført, at Aarhus Kommune ikke i tilstrækkelig grad har vurderet projektets karakteristika og placering samt dets potentielle indvirkning på miljøet.

Klagerne har påpeget, at Aarhus Kommune ikke i tilstrækkeligt omfang har vurderet, om projektet kan forventes at medføre væsentlige trafikale gener for det nærliggende boligområde. Klagerne har oplyst, at kommunen kun har vurderet på de trafikale gener i forhold til [A3] og ikke på de omkringliggende veje. Klagerne har endvidere påpeget, at kommunen ikke har taget stilling til, om etableringen af kunstgræsbanen som helhed vil forøge aktivitetsniveauet og brugerantallet på det samlede træningsanlæg. Klagerne har i forlængelse heraf oplyst, at goal-stationen er lyst op om aftenen, hvorfor det må formodes, at trafikken kan øges i de sene aftentimer, hvilket kommunen ikke har vurderet på. Endvidere har klagerne bemærket, at kommunen ikke har foretaget en vurdering af, hvorvidt parkeringsanlægget vil være tilstrækkeligt, hvis brugerantallet forøges. Klagerne har hertil anført, at der ofte parkeres busser og biler hidrørende fra træningsanlægget på [A3], [A7] og [A6] til stor gene for både trafikken og beboerne i området.

I forhold til påvirkningen af lyset fra de otte lysmaster har klagerne anført, at klagerne vil være lyst op, særligt på boligernes førstesal. Konsekvenserne af lysgenerne ses ifølge klagerne ikke at være fyldestgørende beskrevet og vurderet af Aarhus Kommune. Endvidere har klagerne oplyst, at de vejledende normværdier kun er et udtryk for, at størstedelen af en befolkningsgruppe ikke vil føle sig stærkt generet af den pågældende normværdi. Kommunen har ifølge klagerne undladt at vurdere lyspåvirkningerne konkret for klagerne, ligesom kommunen har undladt at inddrage lyspåvirkningens hyppighed og varighed. Projektet er færdigopført, og som følge heraf har klagerne konstateret, at der er lysgener. Klagerne har endvidere oplyst, at det varslede tilsyn, som blev foretaget den 9. marts 2020 kl. 18:30 er forgået langs [A3] op mod lysanlægget over goal-stationen. Herved har det ifølge klagerne ikke været muligt at se lysene længst borte langs anlæggets sydside, der peger ind imod sparkearealet og op på genboernes ejendomme, hvilket skyldes skyggeeffekten af støjvolden mellem vejen og anlægget. Klagerne her hertil oplyst, at støjvolden ikke skygger for lyset på genboernes ejendomme, hvorfor klagerne er uenige med kommunen i, at lyskilden ikke tilfører lys på naboejendommene.

Klagerne har endvidere påpeget, at Aarhus Kommune ikke har inddraget de af Miljøstyrelsens fastsatte grænseværdier i vurderingen af, om projektet kan forventes at medføre væsentlige støjgener for det nærliggende boligområde. Klagerne har anført, at kommunen har vurderet, at støjniveauet fra anlægget ved nærmeste bolig er beregnet til at være 45 dB, og at anlægget kan benyttes frem til kl. 21 på hverdage og kl. 18:45 i weekenderne. Ifølge Miljøstyrelsen må støjniveauet fra mandag til fredag fra kl. 18:00 til kl. 22:00, lørdag fra kl. 14:00 til kl. 22:00 og søn- og helligdage fra kl. 07:00 til kl. 22:00 imidlertid ikke overstige 40 dB ved åben-lav boligbebyggelse. Ifølge klagerne er Miljøstyrelsens grænseværdier på ovenstående baggrund overskredet. Klagerne har tillige påpeget, at overskridelsen af grænseværdierne særligt skal ses i lyset af, at bygherre er at betragte som erhvervsvirksomhed. Det fremgår af det

indsendte materiale, at bygherre er administrerende direktør i en virksomhed, som bl.a. har til formål at drive virksomhed inden for professionel fodbold og andre sportsgrene. Ifølge klagerne kan der over for projektet meddeles påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 42, hvilket bekræfter, at overskridelsen af de vejledende grænseværdier burde have været genstand for kommunens vurdering allerede under miljøvurderingsscreeningen.

Klagerne har desuden oplyst, at Aarhus Kommunes vurdering af om projektets geografiske placering internt på træningsanlægget kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, er mangelfuld. Klagerne har påpeget, at kommunen har anført, at nærmeste boligområde ligger 15 m fra projektområdet, men at et kortudsnit fra Danmarks Miljøportal imidlertid viser, at der fra projektområdet til klagerne ejendomsskel er 10-12 m. Ifølge klagerne er grundlaget for afgørelsen allerede af den grund utilstrækkelig. Klagerne har oplyst, at det ikke kan afvises, at fejl vurderingen i afstanden til nærmeste bolig kan have haft indvirkning i vurderingen af bl.a. lys- og støjgener. Klagerne har endvidere oplyst, at afstanden under alle omstændigheder bør indgå i planlægningsfasen, hvor Miljøstyrelsen anbefaler, at det overvejes, om anlægget kan placeres på et andet areal, hvor der er større afstand til naboerne. Det må derfor ifølge klagerne anses for værende en retlig mangel, at kommunen ikke har taget afstanden til klagerne ejendomme i betragtning i vurderingen af, om projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

I forhold til hvorvidt det etablerede LAR-anlæg kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet har klagerne oplyst, at projektet ifølge Aarhus Kommune vil forårsage ophobning af zink og miljøfremmede stoffer i drænvandet. Kommunen har ifølge klagerne ikke belyst, hvilke miljømæssige konsekvenser ophobningen i virkeligheden har, herunder om ophobningen vil forårsage jordforurening eller påvirkning af menneskers sundhed. Endvidere har klagerne anført, at kommunen ikke i et tilstrækkeligt omfang har vurderet, om projektets anvendelse af gummigranulat kan forvente at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Klagerne har dertil oplyst, at kommunen har anført, at der vil blive stillet krav i byggesagen for at hindre et væsentligt tab af granulat for banen. Når der er et behov for at stille vilkår i en screeningsafgørelse med henblik på at holde projektet under grænsen for væsentlig indvirkning på miljøet, fremgår det ifølge klagerne udtrykkeligt af forarbejderne til miljøvurderingsloven, at der skal træffes afgørelse om miljøvurderingspligt. Klagerne har endvidere påpeget, at træningsanlægget allerede rummer to eksisterende kunstgræsbaner, som må antages at indeholde gummigranulat, hvorfor kommunen burde have vurderet den kumulerede effekt af anlæggets samlede indhold af gummigranulat.

Klagerne har tillige anført, at Aarhus Kommune ikke i et tilstrækkeligt omfang har vurderet, om projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på grundvandet. Klagerne bemærker, at området ligger inden for et indvindingsopland til et alment vandforsynings selskab. Klagerne har hertil oplyst, at kommunen ikke har foretaget en vurdering af indvirkninger fra tømider i form af salt eller af kemiske ukrudtsmidler (pesticider), der ofte benyttes på kunstgræsbaner. Ifølge klagerne har kommunen ikke foretaget en vurdering af, om der kan ske forurening af grundvandet fra andre forureningskilder, der ikke afledes via drænvandet/LAR-anlægget, hvilket kommunen ifølge Miljøstyrelsen er forpligtet til at vurdere.

I forhold til støjvolden, som skal etableres rundt om banen, har klagerne anført, at Aarhus Kommune ikke har vurderet, om støjvolden kan få væsentlige indvirkninger på miljøet. Klagerne henviser til, at kommunen ikke har vurderet, hvilket materiale støjvolden skal opbygges af, og om materialevalget kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Ifølge klagerne har kommunen heller ikke vurderet på, om etableringen af støjvolden, som indebærer en terrænhævelse på 3-4 meter, kan forventes at medføre væsentlige indbliksgener

for klagerne, herunder skæmme området og virke som et fremmedelement i parcelhuskvarteret. Det fremgår af klagernes indsigelse i forbindelse med den offentlige høring, at de også der har anført, at etableringen af støjvolden formentlig vil skygge for alt sollys i vinterhalvåret, og således være generende for dem som naboer.

I forhold til påvirkningen fra andre lignende anlæg (kumulative forhold) har klagerne oplyst, at Aarhus Kommune ikke har begrundet, hvorfor kumulationen af projektets indvirkninger med indvirkningerne fra den eksisterende miljøbelastning fra træningsanlægget, ikke vurderes at forøge miljøbelastningen væsentligt. Ifølge klagerne har kommunen ikke foretaget en konkret vurdering af, om projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på bestemmelserne i lokalplan nr. 287, som regulerer området, hvor klagernes ejendomme ligger.

Endeligt har klagerne anført, at Aarhus Kommune, inden der blev truffet afgørelse i sagen, skulle have gjort klagerne bekendte med de nye oplysninger i sagen. Den nye støjberegning må betragtes som væsentlig for klagerne, der særligt har fremhævet projektets støjniveau i høringsindsigelse. Klagerne har her anført, at støjen fra projektet, ifølge støjberegningerne, vil være 45 dB, og at dette vil være generende for dem som naboer. Som modtager af høringsindsigelse har kommunen været klar over støjgenerne, inden der blev truffet afgørelse i sagen. Klagerne har tillige anført, at det ikke er til fordel for klagerne, at støjvolden forlænges, da volden i forvejen medfører risici for bl.a. indbliksgener, idet klagernes ejendomme ligger blot 10-12 m fra projektområdet. Endvidere har oplysningen om, at projektets drænvand ikke skal afledes via det kommunale rensningsanlæg, men derimod via LAR-anlægget, været central for kommunens bedømmelse af, om projektet kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Ifølge klagerne skal der foretages en partshøring, hvis det på tidspunktet for afgørelsen ikke med sikkerhed kan afvises, at projektændringen er til ugunst for sagens parter. Da kommunen har anvendt de nye oplysninger i afgørelsen, er det klagernes vurdering, at den manglende partshøring af klagerne må anses for værende en væsentlig retlig mangel i strid med forvaltningslovens § 19, stk. 1.

2.4 Aarhus Kommunes bemærkninger til klagen

Aarhus Kommune har den 3. januar 2020 og den 1. april 2020 indsendt bemærkninger til klagen. Kommunen har indledningsvis oplyst, at de fastholder afgørelsen af 14. oktober 2019. Kommunen har tillige bemærket, at en screening er en vurdering af, om der er sandsynlighed for så væsentlige miljøpåvirkninger, at der skal gennemføres en miljøvurdering. Der er tale om en umiddelbar og ikke tilbundsående vurdering af projekter omfattet af lovens bilag 2, som skal foretages hurtigt og på et foreliggende grundlag. Ifølge kommunen er projektet et mindre anlæg, som indeholder en oplyst goal-station på 970 m² og et samlet kunstgræsbaneanlæg på 2.240 m² i forbindelse med det eksisterende idræts- og træningsanlæg. Projektet omfatter ikke et anlæg med tilskuerfaciliteter, som kan medføre støj og trafik.

Aarhus Kommune har oplyst, at en screening ikke giver hjemmel til, at myndigheden kan afkræve bygherren yderligere oplysninger eller undersøgelser. Kommunen har foretaget vurderingen af projektet på baggrund af ansøgers oplysninger og egen viden. Kommunen har sideløbende foretaget en detailbehandling af projektet ift. bygge-, udlednings- eller nedsivningstilladelserne samt jordhåndtering.

Aarhus Kommune har i forhold til eventuelle trafikgener bemærket, at der er inddraget en udtalelse fra kommunens "Mobilitetsafdeling", som har vurderet, at projektet som helhed ikke vil medføre væsentlige trafikale konsekvenser. Der er bl.a. lagt vægt på, at en øget brug af

idrætsanlægget om aftenen ikke vurderes at være problematisk, og at parkering kan ske på egen grund. Desuden er der i screeningen foretaget en konkret vurdering af trafikken på [A3], som er den primære adgangsvej, baseret på kommunens data fra trafikmålinger fra henholdsvis 2009 og 2019. Det er på baggrund heraf kommunens vurdering, at trafikken på [A3] ikke vil være væsentlig. Endvidere bemærker kommunen, at [A4] er lukket ved [A3], så der ikke kan køre biler fra [A6] via [A4] til [A3].

I forhold til klagepunkterne omkring støj- og lyspåvirkning har Aarhus Kommune oplyst, at Miljøstyrelsens grænseværdier for støjniveau kun er vejledende i vurderingen af niveauet, og der er ikke fastsat en maksimal støjgrænse for kunstgræsbaner. Kommunen henviser til, at det af Miljøstyrelsens vejledning om kunstgræsbaner fremgår, at det kan være fornuftigt at tage udgangspunkt i de vejledende støjgrænser der fremgår af styrelsens vejledning 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder. Kommunen henholder sig yderligere til Natur- og Miljøklagenævnets tidligere praksis, hvor støj under idrætsudøvelse ikke umiddelbart kan sammenlignes med virksomhedstøj eller støjtyper i andre vejledninger om støj. Kommunen har endvidere oplyst, at kommunen tidligere har foretaget vurdering af det acceptable støjniveau i forhold til parcelhuskvarterer i forbindelse med kunstgræsbaner, og har i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 42 fastsat, at 45 dB (A) er et acceptabelt niveau. En støjgrænse på 45 dB (A) er retningsgivende for støjkrav i forbindelse med kunstgræsbaner i Aarhus Kommune. Kommunen bemærker hertil, at kommunen ikke tidligere har modtaget støjklager over kunstgræsbaner, hvor en støjgrænse på 45 dB (A) har været anvendt i planlægningsfasen. Kommunen bemærker desuden, at der er foretaget en konkret vurdering af støjpåvirkningen i sagen. Ifølge kommunen medfører projektet ikke en ændret arealanvendelse, idet området i forvejen er udlagt til sportsareal, jf. kommuneplanramme 120306RE, hvorfor projektet ikke i sig selv øger støjpåvirkningen. Kommunen har endvidere oplyst, at der i vurderingen af lyspåvirkning er inddraget de normer, som er fastlagt i DS/EN[4], og som angiver, at lysspildet fra sportspladser maksimal må være 10 lux i boligområder. Lysspildet er 10 m fra lyskilderne angivet til at ligge mellem 2,08 og 5,4 lux. Afstanden fra nærmeste skel ved samme ejendom er målt på kort til 12 m. På baggrund heraf, vil lyspåvirkningen ifølge kommunen ikke udgøre en væsentlig indvirkning.

Aarhus Kommune har endvidere bemærket i forhold til klagepunktet om projektets placering, at screeningen foretages på baggrund af ansøgers projekt og de indsendte oplysninger i ansøgningsskemaet, hvorfor kommunen ikke er forpligtet til at inddrage og vurdere alternative placeringer i forbindelse med screeningen.

I forhold til klagepunktet om afledning af overfladevand og påvirkning af grundvandet har Aarhus Kommune oplyst, at risikoen for udvaskning af stoffer fra SBR infill-produkter til både jord og grundvand, er vurderet til ikke at have en væsentlig indvirkning på miljøet. Dette er begrundet i, at bygherre afleder overfladevand fra kunstgræsbanen til et LAR-anlæg (nedsivning gennem filtermuld i regnbed fra terræn). Der er desuden meddelt en nedsivningstilladelse, da matrikel [F1] i Aarhus Kommunes gældende spildevandsplan 2017-2020 ligger uden for kloakopland, hvilket medfører, at drænvandet fra kunstgræsbanen skal håndteres privat. Matriklen ligger i et indvindingsopland uden for områder med særlige drikkevandsinteresser. På grund af grundvandsinteresserne i området stiller kommunen krav om, at drænvandet håndteres via nedsivning fra terræn for at opnå en rensning af drænvandet, inden det nedsiver i grundvandet. Rensningen sker i form af vilkår om nedsivning via filterjord. Tilladelse til nedsivning af drænvandet fra terræn meddeles af kommunen i form af en nedsivningstilladelse, hvor der stilles vilkår om bl.a. brug af pesticider, tømidler, krav til granulat på banen, regnbedets dimension, rensfunktion og vedligeholdelse. Kommunen har

tillige oplyst, at tiltag for at minimere spredning af granulat følger Miljøstyrelsens anbefalinger i "Vejledning om kunstgræsbaner". Den del af gummigranulatet, der udvaskes fra banen via dræn, opsamles i regnbedet. Opsamlet granulat fra oplagret sne/is skal føres tilbage til kunstgræsbanen.

I forhold til klagepunktet vedrørende støjvolden har Aarhus Kommune oplyst, at støjvolden etableres som en del af projektet for kunstgræsbanen som et forebyggende element, og at den indgår i den samlede vurdering af, at projektet ikke medfører en væsentlig indvirkning på miljøet. Vurderingen er foretaget på baggrund af, at kommunen tidligt i processen har meddelt ansøger, hvordan jordhåndteringen skal foregå, så det kan ske uden væsentlig indvirkning på miljøet. Støjvolden er vurderet til ikke at udgøre en væsentlig indvirkning for omgivelserne, da den ligger inden for byggelovens rammer, idet det højeste punkt anlægges 3 m fra skel. Støjvoldens udformning er desuden beskrevet i ansøgningen og opfylder de tekniske krav til anlæg af en støjvold. Kommunen har hertil påpeget, at der ikke fastsættes vilkår for så vidt angår støjvolden i screeningsafgørelsen, men i den efterfølgende byggetilladelse.

Kommunen har endvidere oplyst, at goal-stationen indgår i det samlede idrætsanlæg, og den vurderes ikke at medføre en væsentlig kumulativ indvirkning på miljøet. Der er i screeningen lagt vægt på, at de hidtidige aktiviteter på området erstattes af det ansøgte projekt, og at der i det samlede ansøgte projekt indgår en støjreduktion i forhold til arealerne i dag, samt at arealerne i dag kan anvendes til boldspil i alle døgnets lyse timer. Det ansøgte areal med goal-stationen vil kunne bruges i flere timer i vinterhalvåret, da den er oplyst. Det medsendte baggrundsmateriale fra bygherre viser dog, at lysspildet fra de 6 meter høje lysmaster ikke har en væsentlig påvirkning af naboejendommene.

Endeligt har Aarhus Kommune oplyst i forbindelse med klagepunktet om manglende partshøring, at det fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at der skal foretages høring i tilfælde, hvor oplysningerne eller vurderingen er til ugunst for parten. Kommunen har foretaget en partshøring inden afgørelsen er truffet. De supplerende oplysninger, som er indsendt efter partshøringen, angår en reducere af kunstgræsarealet, en ny støjberegning, der ikke giver øget støjpåvirkninger samt en ændring af afledningen af drænvandet. Kommunen har hertil påpeget, at støjvolden ikke skal fungere som et opholdsareal, men som en afskærmning for støjen. Ændringen vil kun medføre forlængelse af støjvolden på østsiden mod parkeringspladsen, hvilket er længst væk fra naboerne. Ovenstående tilpasninger er ifølge kommunen til fordel for de partshørte, hvorfor der ikke er behov for en supplerende høring.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,^[5] at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Partshøring
2. Screeningsafgørelsen

Efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af førsteinstansens afgørelse. Nævnet bemærker, at der i forbindelse med screeningsafgørelser efter miljøvurderingslovens § 21 ikke stilles krav om belysning af alternativer. Nævnet kan derfor ikke tage stilling til det, som klagerne har anført om, at der er andre arealer tilhørende ansøger, hvor kunststofbanen med goalstation kunne have været placeret, og hvor placeringen ikke ville have påført nogen nabogener for hverken klagerne eller andre.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevarerklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglige hensyn, lighed og proportionalitet.

Klage over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klage over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevarerklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor. Endvidere stilles der i forbindelse med screeningsafgørelser efter miljøvurderingslovens § 21 ikke krav om belysning af alternativer. Miljø- og Fødevarerklagenævnet kan ved prøvelsen af screeningsafgørelsen i den aktuelle sag derfor heller ikke tage stilling til det, som klagerne har anført om, at Aarhus Kommune ikke har foretaget en vurdering af andre egnede placeringer for projektet.

3.2.2 Partshøring

Miljø- og Fødevarerklagenævnet lægger til grund, at Aarhus Kommune i forbindelse med screeningsafgørelsen har partshørt klagerne over den oprindelige ansøgning, som kommunen modtog den 11. juli 2019, men ikke over de supplerende oplysninger, som kommunen modtog henholdsvis den 4. og 9. oktober 2019. De supplerende oplysninger omfatter dels en ny støjberegning, hvor de midlertidige klubhuse udgår, og den østlige støjafskærmning forlænges

ved en projektændring, dels nogle yderligere projektændringer, idet den oprindeligt ansøgte flisebelægning udgår, kunstgræsarealet reduceres fra 3.600 m² til 2.420 m², og drænvandet ikke afledes til et renseanlæg, men til et LAR-anlæg.

Det følger af forvaltningslovens § 19,[6] at såfremt en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part, og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Forvaltningslovens regler om partshøring har karakter af garantiforskrifter, der skal sikre, at en forvaltningsmyndighed træffer en lovlig og rigtig afgørelse. Derfor skal partshøring foretages, forinden der træffes afgørelse. Manglende partshøring vil som udgangspunkt være en væsentlig retlig mangel, som fører til, at en afgørelse er ugyldig, medmindre den manglende partshøring kan anses for konkret uvæsentlig i forhold til den aktuelle afgørelse.

Forvaltningsloven indeholder ikke en definition af, hvem der skal anses som part i en sag, hvor der er eller vil blive truffet en afgørelse. Det er almindeligt antaget i den juridiske litteratur med støtte i forarbejderne til forvaltningsloven, at lovens partsbegreb omfatter bl.a. ansøgere og andre, som har en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen. Det er dermed en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Naboskab – i betydningen tilgrænsende grundstykke – er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opnå partsstatus i forvaltningslovens forstand, men hvis eksempelvis et byggeri medfører konkrete og væsentlige nabogener, må den pågældende anses for part.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at klagerne har en væsentlig og individuel interesse i Aarhus Kommunes afgørelse om, at etablering af et 2.420 m² kunstgræsareal inklusiv en 970 m² goal-station ikke er miljøvurderingspligtigt, og at klagerne som følge heraf har partsstatus i kommunens behandling af sagen. Nævnet har i sin vurdering lagt vægt på, at klagerne er de nærmeste naboer til projektet, at projektet ifølge kommunen placeres ca. 15 m fra klagernes ejendomsskel, og at afgørelsen dermed i særlig grad berører klagerne set i forhold til den påvirkning, som projektet må antages at have for områdets øvrige omboende.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at i hvert fald den ny støjberegning må anses for at indeholde oplysninger, som er til ugunst for klagerne og af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Nævnet har lagt vægt på, at det fremgår af screeningsafgørelsen, at den ny støjberegning er udarbejdet på grund af en fejl i kortgrundlaget i forbindelse med den tidligere beregning, og at Aarhus Kommune i screeningskemaet har lagt vægt på, at den ny støjberegning viser, at der ikke er en øget påvirkning i målepunkterne, og at støjniveaulet i målepunkterne ligger mellem 35 og 45 dB, ligesom kommunen har lagt vægt det af bygherre oplyste om, at forlængelsen af den østlige støjafskærmning vil dæmpe støjen yderligere.

Aarhus Kommune burde derfor have foretaget partshøring af klagerne over i hvert fald den ny støjberegning, inden screeningsafgørelsen blev truffet. På baggrund af en samlet vurdering finder Miljø- og Fødevarerklagenævnet imidlertid, at den manglende partshøring må anses for konkret uvæsentlig og derfor ikke medfører afgørelsens ugyldighed. Nævnet har lagt vægt på, at klagerne allerede i deres høringssvar til kommunen på baggrund af de oprindelige støjberegninger har anført, at støjen med 45 dB vurderes som temmelig høj og ikke hjemmehørende i et boligkvarter, og at klagerne har haft mulighed for at fremføre deres synspunkter i forbindelse med klagesagen, hvor klagerne fortsat på baggrund af den ny

støjberregning ligeledes har anført, at støjniveauet på 45 dB er for højt i forhold til de af Miljøstyrelsen fastsatte grænseværdier. For så vidt angår de yderligere projektændringer, bemærker nævnet, at klager under alle omstændigheder i forbindelse med klagesagen også har haft mulighed for at fremføre deres synspunkter vedrørende disse, og at kommunen i sine bemærkninger til klagen har forholdt sig udtrykkeligt hertil. Navnlig i relation til forlængelsen af støjvolden bemærker nævnet endvidere, at kommunen på afgørelsestidspunktet allerede var bekendt med klagernes indsigelser vedrørende den oprindeligt ansøgte støjvold, og at forlængelsen foretages på østsiden og – som oplyst af kommunen – dermed længst væk fra naboerne.

3.2.3 Screeningsafgørelsen

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af lovens bilag 1, er altid omfattet af kravet om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, forinden de kan påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af bilag 2, er omfattet af kravet om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projektet må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 21.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, herunder bl.a. projektets dimensioner og udformning, forurening og gener, projektets placering, den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt, herunder navnlig den eksisterende og godkendte arealanvendelse, og arten af og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet.

Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.[7] En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.[8] Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for, at der foretages en miljøvurdering.

Aarhus Kommune har foretaget en screening af det ansøgte projekt om etablering af et 2.420 m² kunstgræsareal inklusiv en 970 m² goal-station, og har vurderet, at projektet samlet set ikke vil påvirke miljøet væsentligt, hvorfor kommunen har truffet afgørelse om, at det ikke er miljøvurderingspligtigt.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og klagen, ikke grundlag for at tilsidesætte Aarhus Kommunes vurdering af, at projektet ikke vil medføre væsentlige indvirkninger på miljøet og dermed ikke udløser krav om udarbejdelse af en miljøkonsekvensrapport.

Ved vurderingen har Miljø- og Fødevareklagenævnet taget udgangspunkt i, at en screening er en foreløbig vurdering af, hvorvidt en væsentlig påvirkning af miljøet er påregnelig. Nævnet har lagt vægt på, at Aarhus Kommune har foretaget en vurdering af det konkrete ansøgte projekts indvirkning på miljøet. Kommunen har i den forbindelse vurderet, at lys ikke udgør en væsentlig indvirkning, da de fastlagte normer for lysspild fra sportspladser i boligområder vurderes at være overholdt ved nærmeste naboskel, hvor afstanden af kommunen er opmålt til 12 m på kort. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at kommunen har inddraget de trafikale forhold i området og har vurderet, at en øget brug af idrætsanlægget om aftenen ikke er problematisk, og at parkering kan ske på egen grund. Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at kommunen i selve afgørelsen burde have forholdt sig nærmere til eventuelle indbliksgener i forbindelse med støjvolden. Nævnet har lægt vægt på det, som kommunen efterfølgende har anført om, at støjvolden etableres inden for byggelovens rammer, idet det højeste punkt anlægges 3 m fra skel, og at støjvolden ikke forudsættes at fungere som opholdsareal.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i øvrigt lagt vægt på, at Aarhus Kommune har vurderet, at støj ikke udgør en væsentlig påvirkning, da der ved etableringen af anlægget udføres støjdæmpende foranstaltninger i form af støjafskærmning, hvorved støjniveauet ved nærmeste bolig er beregnet til 45 dB(A). Kommunen har i sine bemærkninger til klagen anført, at Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for ekstern støj fra virksomheder i forhold for kunstgræsbaner ikke fastsætter en maksimal støjgrænse for kunstgræsbaner, men ifølge Miljøstyrelsens vejledning om kunstgræsbaner derimod kan være et fornuftigt udgangspunkt. [9] Kommunen har endvidere anført, at kommunen tidligere har fundet, at et støjniveau på 45 dB(A) fra kunstgræsbaner i forbindelse med parcelhuskvarterer må anses for acceptabelt, og at en støjgrænse på 45 dB(A) således er retningsgivende i forbindelse med kunstgræsbaner i kommunen, idet støjgrænsen på 45 dB(A) i den aktuelle sag dog er fastsat på baggrund af en konkret vurdering af sagen. Det fremgår således også af kommunens bemærkninger, at kommunen ved vurderingen har taget hensyn til, at de omkringliggende rammeområder er udlagt til bolig, og at projektet ikke medfører en ændret arealanvendelse, idet området i forvejen er udlagt sportsareal. Inden for rammerne af en retlig prøvelse finder nævnet ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte denne vurdering.

Endvidere har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at det fremgår af screeningsafgørelsen, at anlægget etableres med riste ved ind- og udgange for at forhindre et væsentlig tab af granulat fra banen, og at Aarhus Kommune har vurderet, at LAR-løsningen, der udføres som nedsivning fra terræn gennem et muldlag, betyder, at drænvandet renses for bl.a. zink, idet nedsivning af drænvand vil blive vurderet efter samme krav som for områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD). Nævnet bemærker i den forbindelse, at ansøgningen efter miljøvurderingslovens § 19, stk. 2, kan indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Disse skal i givet fald anføres i screeningsafgørelsens begrundelse, hvis afgørelsen går ud på, at projektet ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, jf. § 21, stk. 2. Muligheden for reelt at begrænse indvirkningerne udgør endvidere et selvstændigt screeningskriterium efter bilag 6, pkt. 3, litra h. Nævnet finder derfor heller ikke, at det udgør en mangel ved screeningsafgørelsen, at Aarhus Kommune yderligere har lagt vægt på, at krav til håndtering af granulat og drænvand vil blive fastsat i forbindelse med byggesagen og nedsivningstilladelsen vedrørende LAR-anlægget.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at kommunen har vurderet, at projektet indgår i det samlede idrætsanlæg, og at det ikke vurderes at medføre væsentlige kumulative indvirkninger på miljøet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes. Afgørelsen erstatter således ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet. Det er herefter op til kommunen i en godkendelse eller tilladelse til det ansøgte projekt at fastsætte vilkår for at forhindre eventuel forurening af virksomhedens omgivelser.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet giver ikke medhold i klage over Aarhus Kommunes afgørelse af 14. oktober 2019 om, at etablering af et 2.420 m² kunstgræsareal inklusiv en 970 m² goalstation ved [A1], 8260 Viby, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] DS/EN 12193, Dansk standard, Lys og belysning - Sportsbelysning.

[5] Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet (FT 2016-17).

[6] Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 om forvaltningsloven.

[7] Forslag nr.147 til Lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016.

[8] Miljøstyrelsens udkast til vejledning til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), 2. del: Konkrete projekter, 2018.

[9] Jf. Miljøstyrelsens vejledning af 25. maj 2018 om kunstgræsbaner, s. 24, hvor det fremgår, at i planlægningsfasen – og hvis projektet er lokalplanpligtigt – bør Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for ekstern støj fra virksomheder benyttes, og at det stadig kan være fornuftigt at tage udgangspunkt i vejledningen for at forebygge eventuelle efterfølgende støjklager, selvom projektet ikke er lokalplanpligtigt.

Sag:

20/00048

Dato:

28. juni 2022.

Emner:

Miljøvurdering af ...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>).